

[Tvede.]

samlet paa Tinge. Jeg vil blot til sidst fremhæve, at siger man først A og faar hele denne Ordning indført, maa man være klar over, at man bagefter ogsaa maa sige B, d. v. s.: betale de dertil fornødne Penge. Det er derfor, jeg mener det er nødvendigt at se lidt nøjere paa Lovforslaget, for at man kan blive ganske klar over dets Omfang i økonomisk Henseende. Maaske kan den højtærede Indenrigsminister klargøre det i det Udvalg, der bliver nedsat, saa at Lovforslaget kan blive fremmet, men jeg mener altsaa, at dette høje Ting maa have Lov til at se ordentligt paa Forslaget.

Rasmus Rasmussen: Formaalet med det foreliggende Lovforslag er at skabe den størst mulige Orden og Fasthed i Ledelsen af Statens Bygningsvæsen og derved opnaa Besparelser baade ved Opførelsen af nye Bygninger og ved Vedligeholdelsen af de Bygninger, der sorterer under de forskellige Ministerier, som skal ind under de foreslaaede Bygningsinspektørers Virkefelt, og dette Formaal har mit Partis fulde Tilslutning. Naar det i Bemærkningerne til Lovforslagets § 3 hedder om Følgerne af Lovforslaget:

„Herved formenes at kunne undgaas blandt andet de alt for store og kostbare Byggeforetager, hvorpaa haves Eksempler fra de senere Aar“, gaar jeg ud fra, at man ikke ved „de senere Aar“ har tænkt paa Slutningen af Krigsaarene og de Aar, der fulgte umiddelbart derefter, for da vilde det have været umuligt for selv de dygtigste og mest samvittighedsfulde Bygningsinspektører at frigøre sig for Følgerne af de aldeles uberegnelige Prisforhold, som da var raadende i vort Land som Følge af Kronens skiftende Værdi.

I § 3 foreslaas oprettet et Bygningsraad, som efter dets Sammensætning at dømmes bliver baade kunstnerisk, videnskabeligt og praktisk — bare det saa ogsaa maa have Held og Lykke til at blive harmonisk, det vil jeg inderligt ønske for dette Raad.

I § 5 fastsættes det, at Arbejder, der overstiger 30 000 Kr., skal overdrages til private Arkitekter, eller ogsaa skal Bygningsinspektøren have særligt Honorar

derfor. Jeg synes, at naar Bygningsinspektørerne nu bliver fast ansatte Embedsmænd, saa kunde man med Rette kræve af dem, at de skulde paatage sig Ledelsen af større Arbejder, for man faar ikke særlig meget Byggeri for 30 000 Kr. Men dette Ønske skal ikke afholde mig fra paa det varmeste at anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Dette Spørgsmaal har nu staaet paa Dagsordenen i saa lang en Aarrække, at det sikkert er paa Tide at faa det ført ud i Virkelighedens Verden.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg har desværre endnu ikke nogen Anledning til at yde de to andre ærede Ordførere en uforbeholden Tak.

Jeg vil gerne knytte nogle faa Bemærkninger til de kritiske Udtalelser, som de ærede Ordførere for det konservative Folkeparti og Venstre fremsatte. Det ærede 15de tingvalgte Medlems (Tvede) Bemærkninger gav mig Indtryk af, at han paa Forhaand var overordentlig kritisk indstillet overfor en Lovgivning paa dette Omraade, men naar man hørte Enkelthederne i hans Kritik, viste det sig, at det i og for sig ikke var saa store Ting, det ærede Medlem havde at indvende. Det ærede Medlem fremsatte først den Udtalelse, at Bygningerne henlagdes under Statsbygningskontoret. Men det er ikke rigtigt, det gør de ikke. Der staar i § 4:

„Bygningerne vedbliver dog som hidtil at henhøre under det Ministerium, til hvis Benyttelse de er bestemt, ligesom det Ministerium, som skal være eller er den paagældende Bygnings Ejer, selv foreslaar og bringer alle Bygningsarbejder til Udførelse.“

Lovforslaget lader med andre Ord stadig Bygningerne henligge under de respektive Ministerier. Det ærede Medlem indvendte ogsaa noget imod, at der i dette Statsbygningskontor skulde tilvejebringes et Arkiv af Tegninger, Maalebrev og Matrikulskort. Men er det, der her foreslaas, da egentlig andet end, hvad enhver praktisk Mand vilde gøre i Statens Sted? Det er dog rime-